

N:o 19.

Af Herr S. Wieselgren: Angående beredande af löneförbättring åt lärare och lärarinnor vid högre lärarinneseminarier, pedagogierna och folkskolelärareseminarierna.

Vid föredragning den 10 dennes af ärenden, tillhörande åttonde hufvudtiteln, erinrade Departementschefen, enligt det Kongl. statsverkspropositionen åtföljande protokollsutdraget, vid tal om löneförbättring åt lärare och lärarinnor vid högre lärarinneseminarier liksom åt lärare vid pedagogier och folkskolelärareseminarierna, derom, att den löneförbättring, som för innevarande år kommit lärarne vid de allmänna läroverken till del, icke blifvit lärarepersonalen vid nyssnämnde undervisningsanstalter beviljad. Skälet härtill antog han, beträffande lärarne vid de anförda båda slagen af seminarier, vara att finna i tvånget för sistlidne års Riksdag att, vid frågans slutliga afgörande, antingen afslå hvarje löneförbättring eller ock bevilja sådan till i allmänhet dubbelt högre belopp, än som af Riksdagen nyss förut medgifvits lärarne vid de allmänna läroverken. Men, fortsätter han: »de lärare, som sålunda icke kommo i åtnjutande af någon löneförbättring, äro i allmänhet likstälde med dem, som erhållit nämnda förmån. Samma skäl, som tala för en förbättring af de senares lönevilkor, finnas i lika grad för en förbättring äfven af de förres. Rättvisa och billighet fordra därför, att äfven desse för nästkommande år komma i åtnjutande af det lönetillägg, som redan detta år utgår för de allmänna läroverkens lärare och nu skulle föreslås att för nästa år fortfara.»

Efter min uppfattning torde dock rättvisa och billighet närmare tillgodoses, om förstberörda lärarepersonal jemväl för innevarande år komme i åtnjutande af i fråga varande lönetillägg. Tvifvels utan riktigt är hvad Herr Departementschefen förmodar hafva varit anledningen till

sistlidne Riksdags afslag å då framställda förslagets ofvanberörda punkter; men desto angelägnare är, att, derest sagda förmodan, såsom jag tror, måste anses grundad, Riksdagen sättes i tillfälle att nu godtgöra ett i viss mån ofrivilligt frångående af billighetsskäl, hvilkas jemna iakttagande synes mig vara en sak af största vigt. Det kan icke vara hvarken rättvist eller billigt, att somlige lärare utan egen förskyllan, blott på grund af vid ett visst voringstillfälle tvingande formella skäl, skola gå i mistning af ett för dem högst behöfligt tillägg i detta års inkomster, under det deremot andra erhålla det; och då något verkligt hinder för full rättvisas skipande åt dem alla icke, så vidt jag förstår, i detta afseende förefinnes, vågar jag föreslå,

att Riksdagen för beredande af löneförbättring, beräknad för innevarande och nästkommande år, åt lärare och lärarinnor vid nedannämnde i Kongl. statsverkspropositionen under åttonde hufvudtiteln, mom. 35, 37 och 38 omförmälde läroanstalter ville på extra stat för år 1884 anvisa:

	för högre lärarinneseminariet	8,000 kronor,
	för pedagogierna.....	17,500 »
samt	för folkskolelärareseminarierna.....	66,600 »

Stockholm den 26 Januari 1883.

Sigfrid Wieselgren.